

oprindelig blev fremsat dèr. Det i Landstinget fremsatte Lovforslag indeholdt kun den Bestemmelse, at midlertidig Lov Nr. 39 af 25. Februar 1914 om Indkaldelse af værnepligtige til Søværnet forlænges indtil videre, dog saaledes at Lovens §§ 1, 2 og § 4, 1ste Stykke, bortfalder. Under Sagens første Behandling i Landstinget blev der fremsat Ønske om, at Lovforslaget skulde indeholde Teksten fra Loven af 1914 med Undtagelse af de nævnte Stykker, som skulde udgaa, ligesom der ogsaa blev fremsat Ønske om, at Bestemmelsen i Loven af 1914 om, at Sager i visse Tilfælde afgjordes af Justitsministeriet, skulde udgaa, da den vedkommende Lov efter 1914 ikke mere sorterer under Justitsministeriet, men under Indenrigsministeriet. I Overensstemmelse med disse Ønsker stillede jeg i Landstinget forskellige Ændringsforslag, som altsaa alle var af rent formel Karakter. De blev alle vedtaget, og Lovforslaget foreligger nu som Optræk af Loven af 1914 med de nævnte Undtagelser. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og Vedtagelse.

J. P. Larsen: Ogsaa jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse.

Brorsen: Jeg for mit Vedkommende kan ligeledes anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2156, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 85).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Zahle): Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag med de dertil af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting. Lovforslaget gaar jo ud paa, at den, „der paa Grund af mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjøselvnerne udsætter den almindelige Retssikkerhed for Fare gennem Brandstiftelse eller ved at true andres Kønsheds eller legemlige Velfærd, umyndiggøres alene i personlig Henseende, jfr. § 46“ i Umyndighedsloven. Hertil knytter et Flertal i det nedsatte Udvalg et Forslag, som gaar ud paa, at der efter „Brandstiftelse“ indføjes Ordene: „eller anden almenfarlig Forbrydelse“. Der tænkes her navnlig paa saadanne Tilfælde, hvor et Menneske har vist Tilbøjelighed til at begaa f. Eks. den Forbrydelse, som det er at ødelægge Jernbaneanlæg, hvilket kan medføre ganske overordentlig store Ulykker. Der stilles endvidere et mere afgørende Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det skal afgøres til enhver Tid ved et Retsdekret, hvorvidt en Umyndiggørelse i saadanne Tilfælde kan finde Sted, og hvilken Art Midler der skal anvendes mod den paagældende. Dette Ændringsforslag lyder saaledes: „Hvis det ved Umyndiggørelsen er Hensigten, at den umyndiggjorte skal underkastes Frihedsberøvelse, Tvangsindlæggelse eller Tilbageholdelse, maa Hjemmel hertil gives i selve Retsdekretet. Rejses der først senere Spørgsmaal om Anvendelse af saadanne Foranstaltninger, kan de kun gennemføres ifølge Retsdekretet.“ Altsaa selve Umyndiggørelsen kan være motiveret ved, at vedkommende er farlig, og at Frihedsberøvelse, Tvangsindlæggelse eller Tilbageholdelse som Følge deraf er nødvendig. Hvis det er Tilfældet, maa det afgøres ved selve det oprindelige Retsdekret, hvilke Foranstaltninger der skal træffes mod den paagældende. Men hvis den personlige Umyndiggørelse har fundet Sted, uden at der er truffet saadanne Bestemmelser, idet det først senere viser sig, at den vedkommende er farlig, kan han ikke senere indespærres eller berøves Friheden eller tilbageholdes, fordi han er umyndiggjort, medmindre et Retsdekret er blevet æsket og opnaet. Jeg tror, at Lovforslaget, hvis det vedtages med de her foreslaaede Ændringer, vil være et Fremskridt i vor Lovgivning, et godt Supplement til vor Umyndiggørelseslovgivning og være i Traad med Udviklingen paa dette Omraade, idet denne Lovgivning langtfra endnu kan siges at være tilfredsstillende. Forholdet er nemlig det, at der er visse